

Theorie

Een **bijvoeglijk naamwoord** (bn) vertelt iets over het zelfstandig naamwoord. Een voorbeeld hiervan is: *een spannende film*. Het bijvoeglijk naamwoord *spannende* zegt iets over de het zelfstandig naamwoord *film*.

Zo vind je een bijvoeglijk naamwoord

Een bijvoeglijk naamwoord ...:

- staat meestal voor een zelfstandig naamwoord: *een dure parfum; oude, waardevolle spullen*. Soms staat het bijvoeglijk naamwoord *achter* het zelfstandig naamwoord: *die parfum is duur; die spullen zijn oud en waardevol*.
- heeft een korte en een lange vorm: *lang - lange; duur - dure; mooi - mooie*.
- kent de trappen van vergelijking: *lang - langer - langst; duur - duurder - duurst*.

Je schrijft een bijvoeglijk naamwoord altijd **zo kort mogelijk**. Je kiest dus altijd voor de kortste vorm van het woord: *rood* ⇒ *rode*; *groot* ⇒ *grote*; *kaal* ⇒ *kale*.

Er zijn op deze regel wel uitzonderingen, bijvoorbeeld het stoffelijk bijvoeglijk naamwoord.

Stoffelijk bijvoeglijk naamwoord

Er bestaan ook **stoffelijke bijvoeglijke naamwoorden**. Deze bijvoeglijke naamwoorden geven aan van welke stof/ welk materiaal iets is gemaakt. Voorbeelden hiervan zijn: *zilverenarmband; plastic tas; houten tafel*.

Waar je een bijvoeglijk naamwoord altijd zo kort mogelijk schrijft, schrijf je het stoffelijk bijvoeglijk naamwoord met *-en* wanneer dit kan: *houten, stenen, gouden, ijzeren, koperen* etc. Bij plastic en nylon kan dit weer niet.

Werkwoorden als bijvoeglijk naamwoord

Sommige werkwoordsvormen kan je ook gebruiken als bijvoeglijk naamwoord. Voorbeelden hiervan zijn:

invullen (ww) ⇒ het *ingevulde* (bn) formulier

teleurstellen (ww) ⇒ de *teleurgestelde* (bn) trainer

winnen (ww) ⇒ de *gewonnen* (bn) wedstrijd

Wanneer je te maken hebt met een werkwoord dat in de voltooid tijd op -en eindigt, moet je deze ook met een -en schrijven als het een bijvoeglijk naamwoord is:

winnen (ww) ⇒ ik heb *gewonnen* ⇒ de *gewonnen* (bn) wedstrijd

braden (ww) ⇒ ik heb *gebraden* ⇒ de *gebraden* (bn) kip